Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
PAOLA MENGOZZIJA,
predstavljeni 18. aprila 2012 [1]

Zadeva C-490/10

Evropski parlament
proti

Svetu Evropske unije

„Ničnostna tožba — Izbira dvojne pravne podlage, in sicer člena 337 PDEU in člena 187 PESAE — Ukrepi, ki spadajo v pristojnost Unije na energetskem področju, ki je posebej urejena v členu 194 PDEU, in za katere je potrebna le ena pravna podlaga (člen 194 PDEU)“

I – Uvod

1. Parlament s tožbo, vloženo 12. oktobra 2010, Sodišču predlaga, naj razglasi za nično Uredbo Sveta (EU, Euratom) št. 617/2010 z dne 24. junija 2010 o obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski uniji in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 736/96 [2] (v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

2. Vsebinsko se zahteva določitev pravilne pravne podlage izpodbijane uredbe, pri tem pa sta možnosti, po eni strani, člen 337 PDEU in člen 187 PESAE, ki sta splošni določbi posameznih pogodb na področju zbiranja podatkov in na katerih temelji izpodbijana uredba, in, po drugi strani, člen 194 PDEU, ki je bil uveden z Lizbonsko pogodbo in ki se nanaša na energetsko politiko Unije ter katerega uporabo predlaga Parlament.

3. Gre za ugotovitev, ali je treba v zadevnem primeru uporabiti člen 337 PDEU in člen 187 PESAE, na podlagi katerih Svet odloča z navadno oziroma kvalificirano večino, ali pa člen 194 PDEU, ki nalaga izvedbo rednega zakonodajnega postopka in torej Parlamentu daje pravico, da sodeluje pri sprejetju akta na načine, določene za izvedbo tega postopka.

II – Pravni okvir in dejansko stanje

4. Zbiranje informacij o investicijskih projektih v različnih energetskih sektorjih je urejala Uredba EGS št. 1056/72 [3] z dne 18. maja 1972, kakor je bila spremenjena z Uredbo EGS št. 1215/76 [4] z dne 4. maja 1976, potem pa nadomeščena z Uredbo št. 736/96 z dne 22. aprila 1996 [5].

1 — Jezik izvirnika: italijanščina.
2 — UL L 180, str. 7.
3 — UL L 120, str. 7.
4 — UL L 140, str. 1.
5 — UL L 102, str. 1.

5. Komisija je 17. julija 2009 Svetu predložila predlog uredbe, ki naj bi nadomestila Uredbo št. 736/96, kot pravni podlagi pa je navedla člena 284 ES in 187 PESAE.

6. Komisija je 1. decembra 2009, po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe, izdala Sporočilo Evropskemu parlamentu in Svetu glede posledic začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe za še nedokončane medinstitucionalne postopke odločanja.[6]

7. Komisija je predvsem navedla predloge, za katere spremembe, ki jih uvaja Lizbonska pogodba, vključujejo tudi spremembo pravne podlage in ne le preštevilčenje členov.

8. Komisija je 2. decembra 2009 sporočila, da meni, da je potrebno le novo številčenje pravne podlage zadevnega predloga uredbe, ki je temeljila na členu 337 PDEU in členu 187 PESAE.

9. Svet je 24. junija 2010 sprejel izpodbijano uredbo in kot pravno podlago navedel člen 337 PDEU in člen 187 PESAE.

10. Komisija je 21. septembra 2010 sprejela Uredbo (EU, Euratom) št. 833/2010 o izvajanju izpodbijane uredbe,[7] da bi določila načine in druge tehnične podrobnosti obveščanja Komisije o podatkih in informacijah o investicijskih projektih na energetskem področju.

III – Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

11. Parlament Sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano uredbo razglasi za nično;

— Svetu naloži plačilo stroškov.

12. Svet Sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— Parlamentu naloži plačilo stroškov.

13. Parlament še navaja, da ne bo nasprotoval odločitvi Sodišča, če bo v primeru ugoditve tožbi na podlagi določbe člena 264, drugi odstavek, PDEU ohranilo učinke izpodbijane uredbe. Podredno Svet v odgovoru na tožbo izrecno zahteva, naj se v primeru razglasitve ničnosti izpodbijanega akta ohranijo njegovi učinki do sprejetja novega predpisa.

14. Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 5. aprila 2011 Komisiji in Francoski republiki dovolil intervencijo v podporo predlogom Sveta.

15. Sodišče je 5. decembra 2011 stranke zaprosilo, naj se pisno izjasnijo, ali po njihovem mnenju razlike med postopkoma iz člena 194 PDEU in člena 187 PESAE preprečujejo, da bi se obe določbi uporabili kot pravni podlagi akta Unije.

6 — COM(2009) 665 konč. z dne 2. decembra 2009.

7 — UL L 248, str. 36.

IV – Presoja

16. Kot je razvidno iz posameznih vlog, se stranki v postopku v glavni stvari in intervenientki ne strinjajo glede določitve pravilne pravne podlage izpodbijane uredbe.

17. Po mnenju Parlamenta bi morala temeljiti na členu 194 PDEU, ki je bil uveden z Lizbonsko pogodbo in posebej zadeva področje energetike, še posebej pa bi bilo treba spoštovati določbo odstavka 2 tega člena, v skladu s katero Parlament in Svet, po predhodnem posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in z Odborom regij, po rednem zakonodajnem postopku določita ukrepe, potrebne za doseganje ciljev iz odstavka 1.

18. Izpodbijana uredba je bila instrument, potreben za dosego ciljev energetske politike Unije z zbiranjem informacij o investicijskih projektih na področju infrastrukture, ki jih je treba izvesti v tem sektorju.

19. Svet, ki ga podpirata Komisija in Francoska republika, nasprotno trdi, da je pravilno izbral člena 337 PDEU in 187 PESAE, ki Komisiji za opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane, priznavata pristojnost, da zbere vse potrebne informacije, preden odloči sam Svet, ker gre za navadno dejavnost pridobivanja informacij (čeprav glede investicij v energetsko infrastrukturo, med njimi v jedrsko infrastrukturo).

20. Rešitev spora zato zahteva analizo razmerij med navedenimi določbami, in sicer med členoma 194 PDEU in 337 PDEU ter členom 187 PESAE.

21. Najprej bosta predmet preizkusa člena 194 PDEU in 337 PDEU kot določbi, vključeni v isto pogodbo, nato pa bomo primerjali člen 194 PDEU in člen 187 PESAE.

A – *Razmerje med členom 194 PDEU in členom 337 PDEU*

22. Člen 194 PDEU (katerega trenutno besedilo izhaja iz Lizbonske pogodbe) je vključen v naslov XXI Pogodbe, ki se nanaša na energetiko, in določa:

„Pri vzpostavitvi in delovanju notranjega trga in ob upoštevanju potrebe po ohranitvi in izboljšanju okolja so cilji energetske politike Unije v duhu solidarnosti med državami članicami:

(a) zagotoviti delovanje energetskega trga;

(b) zagotoviti zanesljivost oskrbe z energijo v Uniji;

(c) spodbujati energetsko učinkovitost in varčevanje z energijo ter razvijanje novih in obnovljivih virov energije; in

(d) spodbujati medsebojno povezovanje energetskih omrežij.

2. Brez poseganja v uporabo drugih določb Pogodb Evropski parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku določita ukrepe, potrebne za doseganje ciljev iz odstavka 1. Takšni ukrepi se sprejmejo po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in z Odborom regij.

Ukrepi ne vplivajo na pravico držav članic, da določijo pogoje za izkoriščanje svojih energetskih virov, na izbiro med različnimi viri energije in na splošno strukturo njihove oskrbe z energijo, ne glede na člen 192(2)(c).

[…]“

23. Ta člen je določba, katere izrecni namen je urediti politiko Unije na področju energetike in pomeni splošno referenčno določbo na tem področju.

24. Kot izhaja iz odstavka 2 člena 194 PDEU, se ukrepi, potrebni za doseganje ciljev iz odstavka 1, sprejmejo po rednem zakonodajnem postopku.

25. Splošna narava člena 194 PDEU izhaja tudi iz besedne zveze iz istega odstavka 2, ki „[ne] posega […] v uporabo drugih določb Pogodb“. Ta besedna zveza, ki zagotavlja uporabo posebnih določb, ki uvajajo različne postopke sprejetja aktov na tem področju, nakazuje na to, da je treba na splošno uporabiti postopek iz člena 194 PDEU.

26. Člen 337 PDEU (pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe je bil to člen 284 ES), umeščen v sedmi del PDEU, ki je namenjen splošnim in končnim določbam Pogodbe, določa:

„Komisija lahko v mejah in pod pogoji, ki jih Svet z navadno večino določi v skladu z določbami Pogodb, zbira informacije in izvaja preverjanje, potrebno za opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane.“

27. Navedeni člen, kot izhaja tudi iz njegove umestitve v splošne in končne določbe Pogodbe, je končna določba, ki jo je mogoče opredeliti kot splošno v smislu, da ima Komisija, kadar se ne uporabijo posebne določbe, pristojnost, da zbira informacije, potrebne za opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane s Pogodbami.

28. Člen 337 PDEU je torej treba brati v tesni povezavi s preostalimi določbami Pogodbe, saj gre za instrument za izvajanje različnih pristojnosti, ki so priznane Uniji, in pristojnosti Komisije, da ukrepa na podlagi določb Pogodbe, s katerimi so ji zaupane posebne naloge.

29. Kot izhaja iz besedne zveze „v skladu z določbami Pogodb“ iz zadevnega člena, „je pristojnost zbiranja podrejena in pomožna tako, da lahko Komisija učinkovito opravlja svoje naloge na vseh teh področjih, če ima dostop do natančnih informacij“. [8]

30. Sodišče je v zvezi s členom 213 Pogodbe EGS (ki mu zdaj ustreza člen 337 PDEU) potrdilo, da je navedeni člen lahko samostojna pravna podlaga za sprejetje akta Sveta. [9]

31. Natančneje, Svetu [10] je bila priznana pristojnost, da sprejme en sam pravni akt, s katerim uredi pristojnost Komisije, da zbira informacije na več kot enem področju dejavnosti, ne da bi moral sprejeti več pravnih aktov na podlagi vsakokratnih določb, ki se uporabljajo.

32. Informacije, ki jih pridobi Komisija v zvezi s posebnim področjem, so lahko pomembne na več področjih in „bi bilo vsaj nelogično, da bi Svet moral sprejeti vrsto ukrepov v zvezi z zbiranjem informacij po različnih postopkovnih pravilih, zlasti ker nekatere vrste informacij spadajo na različna področja dejavnosti Komisije“. [11]

33. Razlika med obravnavanima določbama je ta, da je člen 194 PDEU splošna določba le na energetskem področju in torej zadeva pristojnost, ki jo je mogoče opredeliti kot področno, saj zadeva eno in celotno področje, medtem ko se člen 337 PDEU lahko uporabi vedno, kadar je Komisija pristojna za ukrepanje v skladu s Pogodbami.

8 — Točka 23 sklepnih predlogov, ki jih je generalni pravobranilec F. G. Jacobs predstavil v zadevi Nemčija proti Svetu, v kateri je bila izdana sodba z dne 9. novembra 1995 (C-426/93, Recueil, str. I-3723).

9 — Sodba v zadevi Nemčija proti Svetu, navedena v opombi 8 (točki 18 in 19).

10 — Vendar pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe in uvedbo rednega zakonodajnega postopka kot splošnega referenčnega postopka.

11 — Sodba v zadevi Nemčija proti Svetu, navedena v opombi 8 (točka 19), in točka 24 sklepnih predlogov v istem postopku.

34. Dejstvo, da imata obravnavani določbi, čeprav sta splošni, različen obseg, lahko privede do medsebojne kolizije, kadar je namen akta, kot v tem primeru, urediti pridobivanje podatkov na energetskem področju.

35. Tega nasprotja ni mogoče preseči z uporabo običajnega merila za razrešitev zakonske kolizije, v skladu s katerim ima posebna določba prednost pred splošnejšo.

36. To merilo namreč velja v primeru določb, ki urejajo isto področje in ki jih je treba opredeliti na podlagi varovanega pravnega interesa, pri tem pa razlikuje med specialno določbo, ki je urejena drugače kot splošna določba.

37. Obravnavana člena pa sta splošna in imata različen predmet, tako da ni mogoče določiti določbe, ki bi bila bolj posebna od druge.

38. Brezpredmetna je trditev Sveta, da naj bi klavzula, vključena v odstavek 2 člena 194 PDEU, ki ne posega v uporabo drugih določb Pogodb, dopuščala uporabo različnih določb na energetskem področju, torej kot *lex specialis* tudi člena 337 PDEU, ki bi tako lahko bil pravna podlaga izpodbijane uredbe.

39. Tak pridržek se namreč nanaša le na določbe, ki uvajajo drugačno ureditev, kot je določena v členu 194(2) PDEU, saj je njihov namen urediti posamezna področja energetike ali sicer različna področja, ki pa se večinoma prekrivajo z energetskim področjem, tako da ni mogoče zlahka razlikovati med posameznimi področji,[12] vendar pa v tem primeru ni tako.[13]

40. Ker v obravnavanem primeru specialne določbe ni, je treba določiti natančno pravno podlago izpodbijane uredbe, pri tem pa v skladu z usmeritvami Sodišča preučiti objektivne okoliščine, ki jih je mogoče sodno preskusiti, med katerimi sta zlasti cilj in vsebina.[14]

41. Sodišče je v sodni praksi še pojasnilo, da mora akt, s katerim naj bi se uresničil dvojni cilj ali ki ima dva dela, pri čemer je eden od njiju glaven ali prevladujoč, temeljiti na pravni podlagi, ki se zahteva za glavni ali prevladujoči cilj oziroma del.[15]

42. Le akt, ki hkrati sledi več ciljem, ki so neločljivo povezani, pri tem pa nobeden ni drugotnega in posrednega pomena glede na druge, bo lahko temeljil na več ustreznih pravnih podlagah.[16]

43. V obravnavanem primeru je najprej treba ugotoviti, da v skladu s členom 194(2) PDEU Parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku določita *ukrepe, potrebne za doseganje ciljev* iz odstavka 1 te določbe, to je ciljev energetske politike Unije.

12 — Na primer člen 192(2)(c) PDEU na področju okolja, na katerega se izrecno sklicuje člen 194(2) PDEU in omogoča sprejetje ukrepov, ki pomembno vplivajo na izbiro države članice med različnimi viri energije in na splošno strukturo njihove oskrbe z energijo. Zato ta določba, ker odstopa od člena 194(2) PDEU, nalaga upoštevanje posebnega zakonskega postopka (soglasna odločitev Sveta po predhodnem posvetovanju s Parlamentom, Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij), ki je bolj zapleten od postopka iz člena 337 PDEU.

13 — Kot posebne določbe, ki naj bi odstopale od sistema iz člena 194 PDEU, Svet navaja tudi člena 122 PDEU in 170 PDEU. Vendar je v zadevnih primerih neuporaba člena 194 PDEU posledica razlik urejanih področij, saj člen 122 PDEU zadeva ekonomsko politiko in ureja pravico Sveta, da odloči o ukrepih, ki ustrezajo gospodarskim razmeram, kadar se pojavijo hude težave pri oskrbi z nekaterimi izdelki, zlasti na področju energetike, medtem ko člen 170 PDEU zadeva področje vseevropskih omrežij in prispevek Unije k vzpostavitvi in razvoju vseevropskih omrežij na področju prometne, telekomunikacijske in energetske infrastrukture.

14 — Glej na primer sodbe z dne 11. junija 1991 v zadevi Komisija proti Svetu (C-300/89, Recueil, str. I-2867, točka 10); z dne 29. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Svetu (C-338/01, Recueil, str. I-4829, točka 54); z dne 6. novembra 2008 v zadevi Parlament proti Svetu (C-155/07, ZOdl., str. I-8103, točka 34), in z dne 3. septembra 2009 v zadevi Parlament proti Svetu (C-166/07, ZOdl., str. I-7135, točka 42).

15 — Glej predvsem sodbe z dne 30. januarja 2001 v zadevi Španija proti Svetu (C-36/98, Recueil, str. I-779, točka 59); z dne 11. septembra 2003 v zadevi Komisija proti Svetu (C-211/01, Recueil, str. I-8913, točka 39); v opombi 14 navedeno sodbo Komisija proti Svetu (C-338/01, točka 55); z dne 10. januarja 2006 v zadevi Komisija proti Parlamentu in Svetu (C-178/03, ZOdl., str. I-107, točka 42) in z dne 8. septembra 2009 v zadevi Komisija proti Parlamentu in Svetu (C-411/06, ZOdl., str. I-7585, točka 46).

16 — Glej na primer sodbe z dne 19. septembra 2002 v zadevi Huber (C-336/00, Recueil, str. I-7699, točka 31); z dne 12. decembra 2002 v zadevi Komisija proti Svetu (C-281/01, Recueil, str. I-12049, točka 35) in v opombi 15 navedeno sodbo Komisija proti Svetu (C-211/01, točka 40).

44. Člen 337 PDEU pa se, nasprotno, razlikuje, ker se nanaša na splošno dejavnost Komisije zbiranja informacij in izvajanja preverjanj, potrebnih za opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane, pri čemer se ne zahteva, da so ukrepi, ki jih lahko Svet sprejme z navadno večino, potrebni za dosego ciljev določene politike Unije.

45. Zato bi izpodbijana uredba spadala na področje uporabe člena 194 PDEU, če bi jo bilo zaradi njene vsebine in zasledovanih ciljev mogoče šteti za enega od „ukrepov, potrebnih za doseganje ciljev iz odstavka 1“ člena 194 PDEU,[17] in sicer za instrument energetske politike Unije in uresničevanja te politike.

46. Nasprotno pa bi bila pravilna pravna podlaga izpodbijane uredbe člen 337 PDEU v primerih, ko se dejavnost zbiranja informacij ne bi neposredno navezovala na uresničevanje ciljev energetske politike Unije in je torej ne bi bilo mogoče opredeliti za ukrep, potreben za njihovo uresničevanje.

47. Na podlagi preučitve besedila izpodbijane uredbe, zlasti naslova in členov, ki jo sestavljajo, je torej treba presoditi, ali sta zbiranje in obveščanje o zadevnih informacijah nujna in tesno povezana z uresničitvijo ciljev iz člena 194(1) PDEU.

48. Prvič, ugotavljam, da izpodbijana uredba vsebuje člene, za katere objektivno ne moremo šteti, da prispevajo k ciljem energetske politike Unije in torej niso potrebni za njihovo uresničitev.

49. Gre za člen 4, ki določa vire informacij, ki jih morajo (podjetja) sporočiti zadevnim državam, člen 7 glede rokov za izdajo določb za izvajanje izpodbijane uredbe, člen 8 o obdelavi podatkov in člen 9 v zvezi z varstvom posameznikov pri obdelavi podatkov.

50. Navedene določbe so tipične določbe uredbe o dejavnosti zbiranja informacij, ker se na njihovi podlagi določijo subjekti, ki jih morajo posredovati, in subjekt, ki je odgovoren za obdelavo podatkov (Komisija) ter sistem varstva podatkov, ki se nanašajo na posameznike, in roki za izdajo določb za izvajanje glede oblike in drugih tehničnih podrobnosti zadevnega obveščanja.

51. Naslov in nadaljnje določbe izpodbijane uredbe pa so tesno povezane z energetsko politiko Unije in niso izraz navadne dejavnosti zbiranja splošnih informacij.

52. Predvsem v naslovu so izrecno omenjeni investicijski projekti na področju energetske infrastrukture Evropske unije, ki so bistvenega pomena, da se zagotovi delovanje in zanesljiva oskrba z energijo v Uniji.

53. Člen 1 se dalje nanaša na obveščanje o podatkih in informacijah glede investicijskih projektov na področju infrastrukture, ki se nanaša na praktično vsa energetska področja, to pa je mogoče pojasniti le z nujnostjo izvajanja obsežne dejavnosti načrtovanja, ki zagotavlja delovanje trga energije, zanesljivo oskrbo z energijo v Uniji in razvoj novih in obnovljivih energij.

54. Člen 2 torej zagotavlja opredelitve, ki so nedvomno povezane z nujnostjo uresničitve istih ciljev iz člena 1, zlasti ko omenja posebno telo, zadolženo za pripravo in sprejetje večletnih razvojnih načrtov omrežij in investicijskih načrtov za energetsko infrastrukturo za celotno Unijo.

55. Člen 3 poleg tega pojasnjuje, da je treba zadevne podatke, razen projektov čezmejnega prenosa, posredovati v zbirni obliki in tako opozarja, da je njihov namen kompleksna dejavnost načrtovanja, kot je omenjena zgoraj, ki presega le zbiranje splošnih in nezbirnih informacij, kot izhaja tudi iz sklicevanja na posebno telo iz člena 2.

17 — Ti cilji so v skladu s členom 194(1) PDEU zagotoviti delovanje energetskega trga in zanesljivost oskrbe z energijo v Uniji, spodbujati energetsko učinkovitost in varčevanje z energijo ter razvijanje novih in obnovljivih virov energije ter medsebojno povezovanje energetskih omrežij.

56. Člen 5 obsežno in podrobno opredeljuje vsebino obvestila o upoštevnih informacijah. Nujnost, da se pridobijo zelo kompleksni podatki in celo upoštevne pripombe o zamudah ali ovirah pri izvajanju investicijskih projektov, ki jo navedena določba tako izraža, bolj smiselno pojasnjuje zahteva, da se sledi ciljem iz člena 194(1) PDEU.

57. Člen 6 ureja kakovost dejavnosti zbiranja in obveščanja o informacijah in tudi, v zvezi s pripombami držav članic, objavo podatkov v zbirni obliki in analizami iz člena 10(3), navaja dejavnosti, ki so prekompleksne, da bi zadevale le navadno pridobivanje splošnih informacij, ki jih je, nasprotno, mogoče povezati z bolj razčlenjeno dejavnostjo načrtovanja, katere namen je uresničitev ciljev energetske politike Unije.

58. Člen 10 nazadnje določa, da na podlagi poslanih podatkov in informacij ter, kadar je primerno, katerih koli drugih podatkovnih virov, Komisija Parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru pošlje – in jo objavi vsaki dve leti – medsektorsko analizo strukturnega razvoja in razvojnih možnosti energetskega sistema Unije, katere namen je:

(a) določiti potencialna prihodnja neskladja med povpraševanjem in ponudbo na področju energije, ki so pomembna z vidika energetske politike Unije;

(b) ugotavljati ovire za investiranje in spodbujati najboljše prakse za njihovo odstranjevanje;

(c) povečati preglednost za udeležence in morebitne nove udeležence na trgu.

59. Zadnjenavedeni člen se z določitvijo izvedbe omenjene medsektorske analize strukturnega razvoja in razvojnih možnosti energetskega sistema Unije navezuje na kompleksen instrument predelave zadevnih informacij, za katerega je treba šteti, da presega enostavno dejavnost zbiranja podatkov in je namenjen doseganju funkcionalnih ciljev, da se zagotovi delovanje energetskega trga.

60. Iz presoje vseh navedenih členov izpodbijane uredbe, opravljene glede na njen naslov in na podlagi medsebojne primerjave in tehtanja teh določb, sledi, da vsebina izpodbijanega akta ni namenjena splošni dejavnosti zbiranja navadnih informacij, ampak je potrebna za dosego ciljev energetske politike Unije.

61. Členi 4, 7, 8 in 9, ki niso neposredno povezani s to politiko in se dejansko nanašajo na enostavno dejavnost zbiranja informacij, imajo zaradi svoje skrajno tehnične narave v sistematiki uredbe drugotno in pomožno vlogo.

62. Navedene določbe ne opredeljujejo natančneje izpodbijane uredbe, saj jih je mogoče šteti za tipične določbe vsakega akta v zvezi s pridobivanjem informacij.

63. Nasprotno pa je preostale obravnavane člene (1, 2, 3, 5, 6 in 10) in naslov izpodbijane uredbe mogoče šteti za bistvene določbe tega akta, saj opredeljujejo njeno glavno značilnost, to je določitev vrste kompleksnih dejavnosti zbiranja, obveščanja in analize, ki so očitno povezane z obsežnim načrtovanjem praktično na vseh področjih in sektorjih energetske politike Unije in katerih namen je uresničitev ciljev iz člena 194(1) PDEU.

64. Iz tega sledi, da je treba pri presoji izpodbijane uredbe, da bi se določila njena pravilna pravna podlaga, po izvedenem prej omenjenem tehtanju elementov, ki jo sestavljajo, dati prednost tistemu delu uredbe (naslovu in členom 1, 2, 3, 5, 6 in 10), ki jo očitno označuje v primerjavi z drugimi morebitnimi akti v zvezi z zbiranjem informacij, ker podrobno opredeljuje predmet urejanja (informacije o investicijah na področju energetske infrastrukture) in jo opredeljuje kot instrument, potreben za dosego ciljev sektorske politike Unije, kot je energetska politika.

65. Manjši pomen imajo preostale navedene določbe (členi 4, 7, 8 in 9), ki zaradi izrazito tehnične narave niso upoštevne in ne omogočajo, da se ugotovi povezanost s posebno politiko Unije, ampak bi lahko spadale v vsako uredbo s področja zbiranja informacij.

66. Navedeni preudarki, zlasti tisti iz točke 64, so poleg tega potrjeni z analizo uvodnih izjav, ki so navedene pred normativnim delom izpodbijane uredbe.

67. Najprej je treba ugotoviti, da je v uvodnih izjavah 1, 5 in 15 v bistvu določeno, da je zadevne informacije treba zbrati zato, da bi Komisija opravila svoje naloge na področju energetike in oblikovala predloge glede prihodnjega ravnotežja med ponudbo in povpraševanjem na področju energetike, tudi z določitvijo morebitnih infrastrukturnih in investicijskih vrzeli, tako pa je pojasnjeno, da je namen izpodbijane uredbe zagotoviti delovanje energetskega trga.

68. Poleg tega uvodne izjave 2, 3 in 4 celovito opozarjajo na nujnost zagotavljanja delovanja energetskega trga in zanesljive oskrbe Unije z energijo, spodbujanje varčevanja z energijo, energetske učinkovitosti ter razvijanja novih in obnovljivih virov energije, kar so vsi cilji energetske politike Unije v skladu s členom 194(1) PDEU.

69. Zato je potrjeno, da je cilj izpodbijane uredbe uresničiti cilje energetske politike Unije in ne splošna dejavnost zbiranja navadnih informacij.

70. Glede na zgornje ugotovitve se ne morem strinjati s trditvijo Sveta (ki ga podpira Francoska republika), da bi morali izključiti povezanost izpodbijane uredbe s cilji iz člena 194(1) PDEU, ker naj bi bil edini predmet izpodbijanega akta obveščanje o informacijah, kot naj bi izhajalo iz dejstva, da naj bi se členi 1 in od 3 do 9[18] nanašali zgolj na vidike pošiljanja podatkov.

71. V zvezi s tem, razen da opozorim na že navedeno, ugotavljam, da se preizkus členov ne sme omejiti na njihovo formalno in ločeno razlago, ne da bi izvedli celovito in usklajeno presojo teh členov.

72. Predmet izpodbijane uredbe ni splošno zbiranje informacij, ampak zbiranje posebnih informacij, kot so informacije o investicijah na področju energetske infrastrukture, ki spadajo na področje (energije), ki je posebej obravnavano v pogodbah.

73. Trditev Sveta pa ne upošteva prave narave zadevnih informacij, predvsem njihove posebne vsebine, saj se osredotoča le na formalni in nesporni vidik dejanskega sporočanja podatkov in ne na njegov namen v zvezi z energetsko politiko Unije.

74. Svet dalje meni, da naj bi iz preučitve člena 10 izpodbijane uredbe izhajali posebni cilji, zaupani Komisiji, in načini uporabe in razkritja samih podatkov, kot so zlasti obdelava prejetih informacij in izvedba analize razvoja in perspektiv investicij na področju energetske infrastrukture.

75. O takšnih ciljih bi bilo mogoče na splošneje sklepati iz člena 17 PEU, na podlagi katerega Komisija spodbuja splošni interes Unije, daje pobude, spremlja izvajanje Pogodb ter skrbi za njihovo uporabo in uporabo ukrepov institucij.

76. Po mnenju Sveta je torej cilj izpodbijane uredbe omogočiti Komisiji redno izmenjavo posodobljenih informacij z uvedbo enotnega sistema njihovega zbiranja in prenosa, da uresniči svoje cilje, „ker je razpolaganje z zanesljivimi podatki bistveno, da lahko Komisija opravlja svoje delo“.[19]

18 — Francoska republika se sklicuje tudi na uvodne izjave 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13 in 14.

19 — Glej točko 17 prve vloge Sveta.

77. V zvezi s tem opozarjam na nujnost celovite presoje besedila izpodbijane uredbe, ki ne bo le formalna, ampak bo omogočila, da se določi njen dejanski cilj na podlagi usklajene presoje določb in uvodnih izjav ter narave zadevnih informacij.

78. Na podlagi navedene presoje namen pridobivanja zadevnih podatkov, kot že navedeno, jasno ustreza ciljem iz člena 194(1) PDEU in ga ni mogoče na splošno povezati s členom 17 PEU.

79. Zato je treba potrditi, da tako glede na vsebino kot na cilj izpodbijane uredbe, o katerih je mogoče sklepati iz analize naslova in njenih členov ter uvodnih izjav, izpodbijani akt pomeni *nujen ukrep* za uresničitev ciljev energetske politike Unije, kot so podrobneje navedeni v členu 194(1) PDEU.

80. To izhaja iz dejstva, da namen uredbe ni pridobivanje splošnih informacij, ampak specifičnih podatkov in novic, ker se nanašajo na energetsko infrastrukturo, ki prav zaradi svoje posebnosti to dejavnost zbiranja, drugače kot zatrjuje Komisija v svojih vlogah, določajo kot *nujno predpostavko* za uresničitev vseh dodatnih kompleksnejših posegov, ki so potrebni za dosego ciljev iz člena 194(1) PDEU in za konkretno izvajanje energetske politike v Uniji, ki je torej cilj izpodbijane uredbe.

81. Sam Svet implicitno priznava specifičnost zadevnih informacij in njihovo povezanost s členom 194 PDEU, ko potrjuje, da so nujne v okviru politike, določene v Pogodbi, in da je izpodbijana uredba povezana s politiko Unije, v obravnavanem primeru z energetsko politiko.[20]

82. Nujnost teh informacij v okviru energetske politike namreč, v nasprotju z mnenjem Sveta, ni „pogoj *sine qua non* za uporabo člena 337“,[21] ampak nasprotno, kot je poudarjeno v točkah od 43 do 47 teh sklepnih predlogov, prav pogoj, ki ga določa člen 194(2) PDEU za sprejetje ukrepov za uresničitev ciljev iz člena 194(1) PDEU po rednem zakonodajnem postopku.[22]

83. Do zdaj navedene preudarke potrjuje še okoliščina, da bi se, če bi sprejeli trditev Sveta, zmanjšala vloga Parlamenta v zakonodajnem postopku Unije, kar bi bilo v nasprotju s pomenom, ki mu ga priznava sodna praksa Sodišča,[23] poleg tega pa se ne bi upoštevala novejša usmeritev Unije, ki je z Lizbonsko pogodbo kot redni zakonodajni postopek opredelila postopek iz člena 194(2) PDEU, ki določa pravico do polnega sodelovanja pri izvajanju zakonodajne funkcije Parlamenta in dokončno določila zgolj nekaj primerov (kot je primer iz člena 337 PDEU), v katerih Svet sprejema uredbe z navadno večino.

84. Preostale trditve Sveta, Komisije in Francoske republike ne morejo omajati preudarkov, ki sem jih že razvil na podlagi vsebine in cilja izpodbijane uredbe.

85. Ti v svojih vlogah zatrjujejo, da bi v konkretnem primeru izpodbijana uredba, čeprav jo je mogoče povezati z energetskim sektorjem, kar zadeva njen glavni cilj, posredno in postransko vplivala na posamezno politiko in da naj bi predstavljala le njen okvir, tudi zato ker bi bili za neposredno uresničitev ciljev energetske politike potrebni bolj razširjeni ukrepi, kot je enostavno zbiranje informacij.

20 — Glej točko 29, prvi del, prve vloge Sveta.

21 — Glej še točko 29, zadnji del, prve vloge Sveta.

22 — Člen 194(2) PDEU namreč določa: „Brez poseganja v uporabo drugih določb Pogodb Evropski parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku določita *ukrepe, potrebne* za doseganje ciljev iz odstavka 1. Takšni ukrepi se sprejmejo po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in z Odborom regij.“

23 — Sodišče je pojasnilo, da je učinkovito sodelovanje Parlamenta v postopku sprejetja aktov, kadar je predvideno, izraz temeljnega načela demokratičnosti na ravni Skupnosti, v skladu s katerim ljudstvo sodeluje pri izvrševanju oblasti prek predstavniške skupščine, ker to sodelovanje pomeni bistveni element institucionalnega ravnovesja, ki ga želi doseči Pogodba: sodba z dne 29. oktobra 1980 v zadevi SA Roquette Freres proti Svetu (C-138/79, Recueil, str. 3333, točka 33).

86. S to trditvijo se ne strinjam, ker je treba, če se iz zgoraj navedenih razlogov ugotovi jasna in nujna povezanost zadevne ureditve s cilji energetske politike Unije iz člena 194(1) PDEU in z uvedbo energetske infrastrukture, izključiti, da izpodbijana uredba zgolj posredno in postransko vpliva na navedeno politiko.

87. Prav tako ni utemeljena ugotovitev, da bi členu 337 PDEU, če ne bi mogel biti več pravna podlaga za akte, ki se sprejmejo za zbiranje informacij v vseh tistih primerih, ki zadevajo področno politiko Unije, odvzeli vse učinke.

88. Člen 337 PDEU se lahko še naprej uporablja kot edina pravna podlaga, razen v primerih, ki so izrecno urejeni z določbami, ki – kot v tem primeru – določajo uporabo rednega zakonodajnega postopka ali sicer posebnih postopkov, vendar pa ga ni mogoče uporabiti za ureditev področja, ki ga v celoti in na splošno urejajo določbe Pogodb, ki odstopajo od postopka, ki je določen v teh pogodbah.

89. Drugače kot zatrjujeta Svet in Komisija, v tem primeru namreč ne gre za vprašanje pristojnosti Komisije, da prosto uporabi sicer zakonito pridobljene informacije tudi za opravljanje nalog (določenih s Pogodbami) v zvezi z drugimi politikami, za katere niso bile pridobljene, ampak za obveznost sprejetja aktov, ki urejajo to pristojnost pridobivanja na osnovi pravilne pravne podlage, in predvsem po postopku, določenem s Pogodbami, kadar so zadevna področja popolnoma sektorsko urejena.

90. Prav tako se ne strinjam s trditvijo, da naj bi bil člen 337 PDEU zadostna pravna podlaga izpodbijane uredbe, saj naj bi bil člen 338, ki mu takoj sledi v PDEU in ki zadeva ukrepe za pripravo statistike, kadar je to potrebno za izvajanje dejavnosti Unije, primerna pravna podlaga za pripravo takšne statistike na vseh področjih, tudi na energetskem.

91. V skladu s tem naj bi imel člen 338 PDEU, ker je vključen med splošne in končne določbe Pogodbe, splošen pomen, zaradi česar bi ga bilo mogoče uporabiti na vseh področjih pristojnosti Unije, do enake ugotovitve pa bi morali priti tudi v zvezi s členom 337 PDEU, če upoštevamo, da sta obe določbi uvrščeni med splošne in končne določbe Pogodbe in imata enak splošen pomen.

92. Ne glede na to, da v tem sporu člen 338 PDEU ni pomemben, je, prvič, treba potrditi že navedene preudarke, da upoštevne določbe, kadar je sektorsko področje popolnoma urejeno s Pogodbami, načeloma pomenijo pravilno pravno podlago za akte s tega področja, ki jih bo treba sprejeti po postopku, ki ga določajo te določbe, kadar je ta postopek predviden.

93. Poleg tega člen 338 PDEU, drugače kot člen 337 PDEU,[24] predpisuje uporabo rednega zakonodajnega postopka, tako kot člen 194(2) PDEU.[25]

94. Ugotoviti je treba, da bo člen 194 PDEU za statistike na področju energetike pravilna pravna podlaga, poleg tega člena pa se bo mogoče opreti še na člen 338 PDEU, ker je postopek, ki ga je treba izvesti za sprejetje, enak in torej položaj Parlamenta ne bo poslabšan.

24 — Upoštevati je treba dejstvo, da je priprava statistike bolj zapletena dejavnost kot zbiranje informacij, ki celo pogosto pomeni predpostavko za prvo dejavnost.

25 — Francoska republika v podporo svoji trditvi poudarja, da je Komisija člen 338 PDEU navedla kot pravno podlago v svojem predlogu Uredbe Parlamenta in Sveta o evropskih okoljsko-gospodarskih računih (COM(2010) 132 konč. z dne 9. aprila 2010) namesto člena 192(1) PDEU, čemur Parlament ni ugovarjal. Ta ugotovitev je brezpredmetna, saj Parlament, ker je bil sicer izveden pravilen postopek, ne bi imel konkretnega interesa za izpodbijanje.

95. Drugače kot v primeru člena 338 PDEU, pa za člen 337 PDEU ne bi mogli niti izkazati možnosti, da se ga navede kot hkratno pravno podlago skupaj s členom 194 PDEU, ker ta rešitev – v skladu s sodno prakso Sodišča – ne bi bila izvedljiva, če – kot v tem primeru – dve pravni podlagi nista združljivi[26] in v vsakem primeru zaradi njune sočasne uporabe pomeni kršitev pravic Parlamenta[27] (ki mu ni bilo dovoljeno, da se sklicuje na svojo pravico, da polno sodeluje pri izvrševanju zakonodajne funkcije).

96. S tem končujem obravnavo razmerja med členoma 194 PDEU in 337 PDEU in Sodišču predlagam, naj ugodi tožbi in izpodbijano uredbo razglasi za nično.

B – *Razmerje med členom 194 PDEU in členom 187 PESAE*

97. Člen 187 PESAE je vključen v naslov V te pogodbe, ki vsebuje splošne določbe, in določa:

„Komisija lahko v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu z določbami te pogodbe, zbira informacije in izvaja preverjanje, potrebno za opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane.“

98. V zvezi z razmerjem med členom 187 PESAE in že omenjenim členom 194 PDEU najprej opozarjam na predhodne ugotovitve v zvezi s členom 337 PDEU.

99. Vendar je treba dodati, da Pogodba Euratom vsebuje nekaj specialnih določb na področju energetike, ki sodijo v pridržek iz člena 194(2) PDEU in ki torej odstopajo od te določbe le na jedrskem področju.

100. Zlasti člen 41 PESAE, skupaj s členi od 42 PESAE do 44 PESAE, ki določajo postopek, ureja – kolikor je upoštevno v tem sporu – obveščanje o „naložbenih programih v zvezi z novimi napravami in tudi nadomestitvami ali preoblikovanji naprav, ki izpolnjujejo merila glede vrste in velikosti, ki jih je določil Svet, ki odloča na podlagi predloga Komisije […]“.

101. Namen takšnih sporočil je v skladu s členom 40 PESAE podpreti pobude oseb in podjetij ter olajšati usklajen razvoj njihovih naložb na jedrskem področju, za to pa Komisija v rednih časovnih presledkih objavlja usmeritvene programe, v katerih so navedeni predvsem cilji proizvodnje jedrske energije in vse vrste naložb, ki so potrebne za njihovo uresničitev.

102. Zgoraj navedene določbe PESAE lahko zaradi svoje posebnosti v primerjavi s členom 194(2) PDEU na področju, za katero veljajo,[28] predstavljajo pravno podlago, na kateri temelji sprejetje uredb o pridobivanju zadevnih informacij.

103. Člen 187 PESAE bo morda mogoče navesti kot dodatno in dopolnilno pravno podlago, kar pa ne bo postopkovna napaka,[29] ob upoštevanju dejstva, da Svet v skladu s členom 41 PESAE odloča s kvalificirano večino.

26 — Določbi predvidevata popolnoma različna postopka, saj se na podlagi člena 194 PDEU izvede redni zakonodajni postopek, ki priznava pravico do polnega sodelovanja Parlamenta pri izvrševanju zakonodajne funkcije in predpisuje kvalificirano večino za odločanje Sveta, medtem ko v skladu s členom 337 PDEU Svet odloča z navadno večino in Parlament ne sodeluje.

27 — V opombi 14 navedena sodba Komisija proti Svetu (C-300/89, točke od 17 do 21) in v opombi 15 navedena sodba Komisija proti Parlamentu in Svetu (C-178/03, točka 57).

28 — Zadevajo isto področje, to je področje energetike, vendar njen poseben sektor, to je jedrski sektor, kar pomeni, da se v tem primeru uporablja pravilo, da ima specialnejši zakon prednost pred splošnim.

29 — V primeru člena 187 PESAE Svet odloča s kvalificirano večino na podlagi določbe člena 16(3) PDEU, ki se uporablja, kot je določeno v členu 106a(1) PESAE.

104. Ne strinjam se s trditvijo Sveta, Komisije in Francoske republike, da naj bi bil člen 187 PESAE splošna določba, na katero bi morali opreti vse dejavnosti zbiranja informacij s strani Komisije, da uresniči cilje iz Pogodbe Euratom.

105. V skladu s tem bi imeli člani od 40 PESAE do 44 PESAE bolj omejen obseg kot člen 187 PESAE, ker bi moralo zadevno podjetje na podlagi prvih določb le enkrat sporočiti informacije o posameznem projektu v njegovi začetni fazi.

106. Člen 187 PESAE bi morali zaradi njegovega širšega področja uporabe v primerjavi s člani od 40 PESAE do 44 PESAE uporabiti takrat, kadar bi se – kot v obravnavanem primeru – redno pošiljanje zbirnih podatkov zahtevalo ne le od zasebnih podjetij, ampak tudi od držav članic, pri čemer to pošiljanje ni namenjeno izključno usklajenemu razvoju investicij na jedrskem področju, ampak uporabi pri vseh analizah, za katere Komisija meni, da so potrebne ali ustrezne v okviru nalog, ki so ji zaupane.

107. V zvezi s tem poudarjam, da je člen 187 PESAE določba, ki se tako kot člen 337 PDEU[30] obvezno navezuje na določbe Pogodb, s katerimi so Komisiji zaupane posebne naloge.

108. Člen 187 PESAE je zato lahko namesto člena 194 PDEU pravna podlaga aktov, ki se sprejmejo v zvezi z zbiranjem informacij o investicijah v infrastrukturo na področju jedrske energije, le pod pogojem, da ga je mogoče povezati z določbami Pogodbe Euratom, ki odstopajo od zadnjenavedene določbe na podlagi pridržka iz člena 194(2) PDEU, to pa so prav člani od 40 PESAE do 44 PESAE.

109. Nasprotno, člen 187 PESAE, ker ni posebna določba glede na člen 194 PDEU, ne more imeti neposredne prednosti pred tem členom, kar pomeni, da bo, ker – tako kot v tem primeru – je izključena uporaba členov od 40 PESAE do 44 PESAE, pravilna pravna podlaga uredbe člen 194 PDEU.

110. V konkretnem primeru ima namreč obveščanje o zadevnih informacijah širši obseg kot člani od 40 PESAE do 44 PESAE, saj se nanaša na države članice (ki jim morajo podjetja posredovati podatke), je redno in pretežno zadeva zbirne podatke in ne posameznih projektov.[31]

111. S tem je mogoče pojasniti, da namen zadevnih informacij ni le to, da se Komisija prek njih seznani s posameznimi projekti določenih podjetij na področju investicij na jedrskem področju,[32] temveč omogočajo, da se pridobijo kompleksnejši podatki, ki jih je mogoče uporabiti pri uresničevanju ciljev energetske politike iz člena 194(1) PDEU, kar pomeni, da je ta člen primernejša pravna podlaga.

112. Zato, tudi če bi menili, da ima izpodbijana uredba dva dela, del te uredbe, za katerega bi lahko bili, v zgoraj omenjenih mejah, pravna podlaga člani od 40 PESAE do 44 PESAE (morda skupaj s členom 187 PESAE), ni glavni ali prevladujoči del glede na del, ki ga je mogoče povezati s členom 194 PDEU.

113. Izpodbijana uredba mora torej vsekakor ob upoštevanju sodne prakse Sodišča, omenjene v opombi 15 teh sklepnih predlogov, temeljiti na členu 194 PDEU kot pravni podlagi, ki jo zahteva glavni oziroma prevladujoči cilj ali del.

30 — V zvezi s tem napotujem na točke od 27 do 29 teh sklepnih predlogov.

31 — Kot izhaja iz člena 3(1) izpodbijane uredbe, ki določa: „[…] države članice ali subjekt, ki ga pooblastijo za to nalogo, zbirajo vse podatke in informacije, določene v tej uredbi od 1. januarja 2011 in od takrat naprej vsaki dve leti.
O podatkih in relevantnih projektnih informacijah, določenih v tej uredbi, uradno obvestijo Komisijo leta 2011, ki je prvo poročevalsko leto in od takrat naprej vsaki dve leti. To uradno obvestilo se predloži v zbirni obliki, razen v primeru podatkov in relevantnih informacij v zvezi s projekti čezmejnega prenosa […]“.

32 — Priloga k izpodbijani uredbi v točki 3.1 izrecno omenja termoelektrarne in jedrske elektrarne med tipologijo zadevnih investicijskih projektov.

114. Na koncu opozarjam, da je Sodišče strankam [33] zastavilo vprašanje glede možnosti hkratne uporabe člena 194 PDEU in člena 187 PESAE kot pravne podlage izpodbijane uredbe, če bi se štelo, da sta postopka iz teh določb kljub razlikam združljiva.

115. V zvezi s tem ugotavljam, da morebitna združljivost obeh določb nikakor ni pomembna, če se šteje, da je člen 194 PDEU edina določba, ki jo je treba uporabiti glede na do zdaj navedene preudarke.

116. Če pa bi se potrdilo, da ima izpodbijana uredba dva dela ali dvojni cilj in da ni mogoče opredeliti prevladujočega dela ali cilja, [34] čeprav sta obravnavana postopka medsebojno na abstraktni ravni združljiva (Parlament, Svet in Francoska republika so v svojih odgovorih to potrdili, Komisija pa zavrnila), [35] bi v obravnavanem primeru vseeno morali uporabiti postopek iz člena 194 PDEU, saj člen 187 PESAE ne določa sodelovanja Parlamenta.

117. Glede na vse navedeno Svet za sprejetje izpodbijane uredbe kot pravne podlage ne bi smel uporabiti člena 337 PDEU in člena 187 PESAE namesto člena 194 PDEU, moral pa bi upoštevati tudi postopek, ki ga določa ta določba.

118. Svet je v odgovoru na tožbo predlagal, naj se v primeru razglasitve ničnosti ohranijo učinki izpodbijane uredbe do sprejetja novega akta. Parlament temu predlogu ni nasprotoval.

119. V skladu s členom 264, drugi odstavek, PDEU, ki se uporablja tudi v okviru Pogodbe Euratom, kot je določeno v členu 106a(1) PESAE, Sodišče, če meni, da je to potrebno, določi tiste njegove učinke, ki jih je treba šteti za dokončne.

120. V obravnavanem primeru ugotavljam, da je namen zadevnih informacij uresničitev investicijskih projektov na področju energetske infrastrukture in da so nujne za dejansko izvedbo energetske politike Unije. Zlasti so temeljnega pomena za pomembno večletno načrtovanje posegov.

121. Poleg tega sam Parlament, čeprav je predlagal razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe, ni nasprotoval predlogu Sveta (ki se mu je pridružila tudi Komisija), pri čemer je potrdil, da ne nasprotuje ciljem izpodbijanega akta in vsem v ta namen izbranim instrumentom.

122. Zato menim, da zaradi pomembnosti zadevne politike Unije in dejstva, da so stranke ugovarjale le izbiri postopka za sprejetje izpodbijane uredbe, obstajajo utemeljeni razlogi, da Sodišče ohrani njene učinke do sprejetja novega akta.

123. Sodišču zato predlagam, naj tožbi ugodi in izpodbijano uredbo razglasi za nično, njene učinke pa ohrani do sprejetja novega akta.

V – Stroški

124. Menim, da je treba Svetu, ki ni uspel v postopku, v skladu s členom 69(2) Poslovnika naložiti plačilo stroškov, kot je to predlagal Parlament.

125. V skladu s členom 69(4) Poslovnika Francoska republika in Komisija nosita svoje stroške.

33 — Glej točko 15 teh sklepnih predlogov.

34 — Edini primer, v katerem bi bilo teoretično mogoče predvideti obstoj dvojne pravne podlage in bi se torej pojavilo vprašanje združljivosti postopkov.

35 — Svet odloča s kvalificirano večino v rednem zakonodajnem postopku na podlagi člena 194 PDEU in v primeru člena 187 PESAE. Temeljna razlika med tema postopkoma je v tem, da le člen 194 PDEU določa sodelovanje Parlamenta. Na abstraktni ravni torej z zgolj formalnega in postopkovnega vidika in brez upoštevanja narave sprejetih aktov njune združljivosti ni nujno popolnoma izključiti.

VI – Predlog

126. Glede na navedene preudarke Sodišču predlagam, naj razsodi:

1. Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 617/2010 z dne 24. junija 2010 o obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski uniji in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 736/96 se razglasi za nično.

2. Učinki Uredbe št. 617/2010 se ohranijo do začetka veljavnosti nove uredbe, sprejete na ustrezni pravni podlagi.

3. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.

4. Evropska komisija in Francoska republika nosita svoje stroške.